

Sipulikukka-aarteet talteen ja käyttöön

Luonnonvarakeskus kerää tietoja vanhoista sipulikukista, jotka ovat kasvaneet Suomessa 1950-luvulla tai sitä ennen. Sipulikukista voi ilmoittaa Luonnonvarakeskuksen sivuilla olevalla lomakkeella osoitteessa www.luke.fi/ilmoitakasvi tai sähköpostitse sirkka.juhanoja@luke.fi. Sipulikukista toivotaan saatavan myös näytteitä vertailua varten.

TEKSTI JA KUVA: Sirkka Juhanoja

Sipulikukat alkoivat yleistyä suomalaisissa puutarhoissa 1800-luvulla. Tulppaani, narsissi, kevätsahrami, puistolumikello ja idänsinililja tulivat silloin käyttöön. Jo huomattavasti aikaisemmalta ajalta on mainintoja sipulikukista: Turun Akatemian professori Elias Tillanz listasi Turun ympäristön kasveja 1670-luvulla ja mainitsi hentohelmililjan, hyasintin, narsissin, tulppaanin, ruskoliljan, varjoliljan ja keisarinpikarililjan. Taimihinnastoissa esiintyvät 1900-luvun alkupuolelta lähtien näiden lisäksi isokevättähti, paratiisililja, kellohyasintti, sarjätähdikki ja tiikerililja. Joidenkin lajien ni-

met ovat muuttuneet vuosikymmenien kuluessa: keisarinpikarililja on tunnettu keisarinliljana ja -kruununa, kirjopikarililja kuninkaanniitynliljana ja ruskolilja punakeltaisena liljana tai keisarinkruununa.

Joistakin pitkään viljellyistä sipulikukkalajeista on säilynyt puutarhoissa useita tyyppejä, mutta toiset lajit ovat käyneet harvinaisiksi. Monet vanhoista sipulikukista ovat kestäviä, pitkäikäisiä ja helposti lisääntyviä. Ne ovat kuitenkin vaarassa kadota uudempien, näyttävien lajikeiden vallatessa markkinoita. Sipulikukkien keräyshanketta rahoittavat Borisoffin Puutarhasäätiö ja Luke.

